

Tractatvs De Sacramentis Et Censvris

Hurtado, Gaspar

Moretus, 1633

Tractatvs De Cessatione A Divinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94788](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94788)

Quartò, communitates exigentes tributum ab Ecclesiasticis absque licentia Papæ, interdicuntur ipso facto in c. *Quamquam*. 4. de Censibus, in 6.

Quintò, Capitula, quæ Sede vacante intra annum concedunt dimissorias ad Ordines ei, qui non coarctatur ad id ratione beneficij, interdicuntur in Tridentino sess. 7. cap. 10. de Reformatione.

Trident.

55

Sextò, qui præsumunt ferre censuram aliquam, non seruata solemnitate præscripta in c. 1. de Sententia excommunicationis, in 6. aut excommunicare non præmissa monitione competenti, interdicuntur non plenè, sed ab ingressu Ecclesiæ per mensem, in dicto c. 1. & in c. *Sacro*. 48. de Sententia excommunicationis.

Septimò, Episcopi, & ipsis superiores, usurpantes sibi bona Ecclesiarum, aut beneficiorum, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec restituant, in c. *Præsent*. 9. de Officio Ordinarij, in 6.

Octauò, omnes etiam exempti, qui scienter celebrant aut celebrare faciunt diuina officia in loco interdicto, aut excommunicatos, vel interdictos

non toleratos, ad diuina officia, vel ad Sacramenta, vel ad Ecclesiasticam sepulturam admittuntur, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec satisficiant ei cuius sententiam violauerunt, in cap. *Episcoporum*. 8. de Priuilegijs, in 6.

Nonò, Episcopi, qui inter visitandum aliquod acceperunt eis prohibitum in c. 1. de Censibus, in 6. & intra mensem illud non restituerunt in duplum, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec id restituant, in c. *Exigit*. 2. de Censibus, in 6.

Decimò, laici conferentes Episcopatum, aut Abbatiam, & recipientes ab illis, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec dignitas deleatur, in can. *Si quis deinceps*. 16. quæst. 7.

Obseruandum est, esse nonnulla alia interdicta localia, de quibus videri potest Suarez d. 27. quæ non adducimus, quia post Extrauagantem *Ad euertenda scandala*, non obligant ante denuntiationem à Iudice factam; & adduximus penultima, quia ante denuntiationem obligant interdictos, quamuis non alios, adhuc Clericos.

TRACTATUS DE CESSATIONE A DIVINIS.

DIFFICULTAS PRIMA.

Quid sit Cessatio à diuinis.

55

CESSATIO à diuinis est destitutio à diuinis officijs, & ab aliquorum Sacramentorum administratione in locum decreta, vt deducitur ex cap. *Non est vobis*.

II. de Sponsalibus: aut, quod in idem incidit, est prohibitio, qua in aliquo loco prohibentur celebrari diuina officia, & Sacramenta aliqua administrari. Et quia prohibitio hæc non fit ab Ecclesia in punitionem alicuius peccati, ideo cessatio à diuinis non est censura; quia censura est poena medicinalis, cessatio autem fit ab Ecclesia tum in signum meritis ob enormem iniuriam ipsi factam. Quod efficit Ecclesia ad imitationem populi Israëliti, qui quando captiuus ferebatur, in signum tristitiæ suspendit organa, quibus laudes Deo cantabat. Tum etiam fit ab Ecclesia in defensionem, vt cogat iniuriantem desistere, vt significatur in cap. 1. de Sententia excommunicationis.

56

Dicitur autem cessatio in locum decreta, quia cessatio à diuinis non afficit immediatè personas, sed locum, quem nequit non afficere, cum personas ipsas ratione ipsarum non afficiat, & afficit locum vt circumstantiam, eo modo quo interdictum locale. Vnde qui dicunt cessationem non afficere personas, nec locum, id absque fundamento imò & contra rationem dicunt.

DIFFICULTAS II.

Quos effectus habeat Cessatio à diuinis.

57

Conueniunt Doctores, cessatione à diuinis in loco vbi est posita, prohiberi celebrationem diuinorum officiorum, & administrationem

Sacramentorum, exceptis Baptismo parulis, & Pœnitentia morientibus, vt dicitur in cap. *Non est vobis*. 11. de Sponsalibus.

Ex eo autem, quod conceditur Baptismus parulis, admittunt Doctores, etiam concedi illis Confirmationem, quia est complementum Baptismi, & consequenter etiam concedi consecrationem Chrismatis: & ex eo, quod morientibus conceditur Pœnitentia, admittunt etiam, eis concedi Eucharistiam vt Viaticum, & consequenter vnam Missam in hebdomada pro renouatione Eucharistiæ; quæ non inficiamur.

Id tamen, quod addunt Henriquez cap. 33. de uarijs in c. *Alma mater*. part. 2. §. 4. & *Alma*. 6. part. d. 1. posse etiam Pœnitentiam administrari sanis, additur absque fundamento; quia nullibi id conceditur, & expressè negatur in cap. *Non est vobis*.

Id etiam quod plurimi asserunt, cessatione negari laicis sepulturam in loco facto, sicut interdicto, etiam dicitur absque fundamento, vt adducunt Suarez disp. 39. sect. 2. & Agidius disp. 17. dub. 7. quia id nullibi cessatione negatur, etiam interdicto negetur.

Id quoque quod affirmat Paludanus, in cessatione habere locum priuilegium concessum interdicto locali generali in cap. *Alma mater*. necesse est vt Clerici ianuis clausis possint diuina celebrare, falsum est, vt aduertunt Couarruias & Agidius, quia absque fundamento id extenditur ad cessationem; sicut etiam absque fundamento nonnullis extenditur ad cessationem priuilegium concessum eidem interdicto in festis Paschalis & in alijs, vt possint palam celebrari diuina.

DIFF.

DIFFICULTAS III.

*Qui possint ferre Cessationem à diuinis,
& qui possint illam auferre.*

59 **C**irca prius, cessatio à diuinis tantum potest ferri ab habente iurisdictionem Episcopalem in foro exteriori, siue ordinariam siue delegatam, quam ex priuilegio aut expresse concessio, aut ex consuetudine introducto, ferre possunt aliqua Capitula Canonorum, etiam non Sede vacante, & aliquae communitates Ecclesiasticae secularium & Regularium: etiam tamen non possunt dicta Capitula & communitates valide ferre, nisi pluribus conditionibus seruatis, quae praescribuntur in cap. 2. & 8. de Officio Ordinarij, in 6. ubi videri possunt, & apud Aegidium disp. 15. dub. 7.

Nullus tamen potest cessationem valide ferre, nisi ob causam rationabilem proportionatam incommodis cessationis; & qui absque sufficienti causa cessationem tulit, tenetur recompensare stipendia cessantia eis qui ab officio cessarunt; & quando ex sufficienti, tenetur ad ea damna ille, ob cuius culpam posita fuit cessatio: quando vero ille, qui ponit cessationem, est Capitulum Canonorum, si eam ponat absque sufficienti causa, aut non requisito illo ob cuius culpam ponitur, Canonici praeter dicta damna etiam tenentur restituere Ecclesiae, in qua posita est cessatio, omnes proventus quos ab ea Ecclesia tempore cessationis perceperunt, & eidem Ecclesiae cedere reliquos ipsi, alias pro eo tempore cessationis debitos non perceptos, quia ita dispositum est in dicto c. 2. de Officio Ordinarij, in 6.

60 Circa posterius, ille tantum potest cessationem auferre qui eam posuit, aut eius successor, vel superior, alias turbaretur tribunal ferentis illam;

quia tantum fertur ab homine, & specialiter; & potest auferri siue absolute siue ad tempus, pro beneplacito eam ponentis: non tamen potest suspendi quoad aliquem effectum, si perseveret quoad alios (nisi à Papa) quia effectus cessationis sunt iure inseparabiliter connexi inter se, sicut effectus excommunicationis.

DIFFICULTAS IV.

Quas penas incurrant violentes Cessationem à diuinis.

Supponimus, violentes cessationem à diuinis peccare mortaliter ex obiecto, quia efficiunt contra prohibitionem rei ex obiecto gratis.

Hoc ergo supposito, Religiosi violentes cessationem positam à Concilio Provinciali (siue generale, id est loci generalis, siue speciale, id est loci specialis) quam seruatur Ecclesia Cathedralis, aut matrix, aut parochialis, ipso facto excommunicantur in Clementina 1. de Sententia excommunicationis, & etiam violentes cessationem generalem positam à Capitulo siue seculari siue Regulari; non tamen impositam ab alijs, vt contra Suarez disp. 39. sect. 2. & contra Auilam 6. par. disp. 3. dub. 2. docet Paludanus dist. 18. quaest. 8. quia nullibi fertur excommunicatio, nisi ob violationem cessationis à praedictis impositae.

Addimus (in quo conueniunt Doctores) violentes cessationem specialem, quamuis exercendo solemner actum Ordinis, non fieri irregulares, quia nullibi fertur irregularitas contra illos; imò nec sic violentes cessationem generalem, vt contra non paucos docent Auila ubi supra, & Henriquez cap. 54. quia nullibi fertur, etiam si feratur contra sic violentes interdictum generale, imò etiam particulare, adhuc quando non sunt censurae.

